

til 144 stipendierater (klip), jf. § 25 c, stk. 1, 1. pkt. De løbende støttebetingelser er, at den studerende 1) er studieaktiv, 2) fortsat anses for kvalificeret til at fuldføre forskeruddannelsen og 3) ikke får støtte eller løn fra anden side til at gennemgå forskeruddannelsen, som ikke er godkendt af uddannelsesinstitutionen. Som ved almindelig uddannelsesstøtte, jf. afsnit I, gælder også her, at støtten (klippekortet) følger den studerende, hvis der skiftes institution.

I modsætning til hvad der gælder for almindelig uddannelsesstøtte, jf. afsnit I, skal det samlede stipendieforbrug til forskeruddannelse rammestyles. Inden for den samlede bevilling, som fastlægges på finansloven, tildeler undervisnings- og forskningsministeren delrammer for de enkelte institutioners forbrug af Ph.D.-stipendier. Kulturministeren vil tilsvarende inden for en eventuel bevilling, som fastlægges på finansloven, kunne tildele delrammer for enkelte uddannelsesinstitutioners forbrug af Ph.D.-stipendier. Rammen vil kunne fastlægges som et antal stipendierater, der kan anvendes inden for et finansår. En sådan »klippulje« vil give institutionen fleksible muligheder for optagelse af nye Ph.D.-studerende. Supplerende stipendierater i forbindelse med sygdom vil skulle afholdes inden for puljen, hvorimod supplerende stipendierater i forbindelse med fødsel og adoption vil blive afholdt af en central pulje for at undgå, at institutionerne af økonomiske grunde fravælger kvinder til forskeruddannelse.

Som nævnt følger klippekortet (de resterende stipendierater) med den studerende ved institutionskift. Ved et sådant skift vil den modtagende institution få de resterende stipendierater fra den afgivende institution. En sådan ordning forventes at ville øge konkurrencen mellem institutionerne og hermed generelt højne kvaliteten. Den modtagende institution vil hermed kunne anvende sin egen stipendiepulje uafhængigt af overflytninger.

I den foreslåede bestemmelse fastsættes de støttebetingelser, som stipendiemodtageren til stadighed skal opfylde.

Uddannelsesinstitutionen skal løbende vurdere den Ph.D.-studerendes uddannelsesaktivitet og kvalifikationer til at gennemføre forskeruddannelsen. Uddannelsesinstitutionen skal standse stipendieudbetalingen, hvis den konstaterer, at den studerende ikke opfylder betingelserne for at oppebære stipendium.

Tildeling af stipendium efter det foreslåede afsnit II vil i modsætning til tildeling af støtte efter afsnit I normalt være endelig i og med udbetaling finder sted. Der er ikke fastsat egenindkomstgrænser for studerende, som alene er i gang med en forskeruddannelse, og den studerende vil ved siden af forsker-

uddannelsesstipendiet kunne have en i princippet ubegrænset indkomst, herunder også i form af formueafkast, bortset fra støtteår, hvori der også er modtaget støtte efter lovens afsnit I. Af hensyn til aktivitetskravet er det dog som efter de gældende forskeruddannelsesregler bestemt, at den studerende kun vil kunne have lønnet arbejde uden for forskeruddannelsen efter forud indhentet godkendelse af uddannelsesinstitutionen.

Gennemgang af forskeruddannelse medfører udsættelse af pligten til at betale stats- og studielån samt statsgaranterede studielån tilbage.

Til § 25 b

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger forudsættes forskeruddannelsen normalt at vare 3 år for en studerende, som har opnået kandidatgraden. Stipendiet vil normalt udgøre, jf. § 25 c, stk. 1, de maksimale 144 stipendierater a 3.198 kr. (1992-niveau) eller i alt 460.512 kr. Fordelt over 3 år svarer det til 153.504 kr. årligt. Uddannelsesinstitutionen kan imidlertid i samråd med den Ph.D.-studerende fastsætte en fordeling af stipendieudbetalingen, der afspejler det fastlagte studieforløb. Der kan tages hensyn til den studerendes studieophold i udlandet, perioder med indtægt fra undervisningsopgaver samt eventuelle perioder med indtægt fra deltagelse i et lønnet forskningsprojekt inden for uddannelsen, og til at forskeruddannelsen påbegyndes før opnået kandidatgrad. Det forudsættes, at uddannelsesinstitutionen ved fastsættelsen af udbetalingsforløbet har for øje, at den studerende kan finansieres frem til opnået Ph.D.-grad.

Ligeledes forudsættes det, at uddannelsesinstitutionen ved fastlæggelsen af udbetaling af stipendierater til studerende, der endnu ikke har nået kandidatniveauet, tager den studerendes støttemulighed efter lovens afsnit I i betragtning, så der kun i begrænset omfang forbruges af forskeruddannelsesstipendiet før opnået kandidatniveau. Endelig forudsættes det, at en studerende, der før opnået kandidatniveau har forbrugt enhver støttemulighed efter afsnit I, ikke af den grund får flere forskeruddannelsesstipendierater udbetalt før opnået kandidatniveau end den studerende, som endnu har det normale antal støttemåneder tilbage af den i lovens § 3 fastsatte støttetid.

Til § 25 c

Det forudsættes, at uddannelsesinstitutionerne til enhver tid vil kunne få oplysning om en Ph.D.-studerendes samlede forbrug af stipendierater til forskeruddannelse, herunder antallet af eventuelt tildelte